

Aritmetik på stora heltal – algebra, algoritmer och assembly

Torbjörn Granlund

Avancerade algoritmer 2013

DEL 1: Optimeringsverktyg (för aritmetik på stora heltal)
DEL 2: Multiplikation i GMP

Verktyg 1: Algebra. Exempel: RSA-signering

Vi ska beräkna RSA- n (i tid $O(n^3)$)

$$s = m^d \bmod pq$$

där p och q är primtal, och $n = \log pq \approx \log m \approx \log d$.

Sätt $d_p = d \bmod (p - 1)$ och $d_q = d \bmod (q - 1)$.

Utför sedan de två exponentieringarna:

$$\begin{aligned} s_p &= (m \bmod p)^{d_p} \bmod p \\ s_q &= (m \bmod q)^{d_q} \bmod q \end{aligned}$$

Sedan ges s med CRT från s_p och s_q (i tid $O(n^2)$).

Verktyg 1: Algebra. Exempel: RSA-signering

Vi ska beräkna RSA- n (i tid $O(n^3)$)

$$s = m^d \bmod pq$$

där p och q är primtal, och $n = \log pq \approx \log m \approx \log d$.

Sätt $d_p = d \bmod (p - 1)$ och $d_q = d \bmod (q - 1)$.

Utför sedan de två exponentieringarna:

$$\begin{aligned} s_p &= (m \bmod p)^{d_p} \bmod p \\ s_q &= (m \bmod q)^{d_q} \bmod q \end{aligned}$$

Sedan ges s med CRT från s_p och s_q (i tid $O(n^2)$).

Verktyg 1: Algebra. Exempel: RSA-signering

Vi ska beräkna RSA- n (i tid $O(n^3)$)

$$s = m^d \bmod pq$$

där p och q är primtal, och $n = \log pq \approx \log m \approx \log d$.

Sätt $d_p = d \bmod (p - 1)$ och $d_q = d \bmod (q - 1)$.

Utför sedan de två exponentieringarna:

$$\begin{aligned} s_p &= (m \bmod p)^{d_p} \bmod p \\ s_q &= (m \bmod q)^{d_q} \bmod q \end{aligned}$$

Sedan ges s med CRT från s_p och s_q (i tid $O(n^2)$).

Verktyg 2: Effektiva algoritmer

Exempel:

Karatsubas dekompositionsalgoritm för multiplikation.

$$U = 2^n U_1 + U_0, \quad V = 2^n V_1 + V_0$$

$$UV = (2^{2n} + 2^n)U_1V_1 - 2^n(U_1 - U_0)(V_1 - V_0) + (2^n + 1)U_0V_0$$

Verktyg 3: Algoritmval efter operandstorlek (1)

Naiv Karatsuba-implementation:

```
mul (word *w, word *u, word *v, size_t n)
{
    if (n == 1)
        w[0] = LO (u[0] * v[0]);
        w[1] = HI (u[0] * v[0]);
    else /* Karatsuba code */
        U1 = u + n/2; U0 = u; V1 = v + n/2; V0 = v;
        mul (P0, U1, V1, n/2);
        mul (P1, U0, V0, n/2);
        sub (Ud, U1, U0, n/2); sub (Vd, V1, V0, n/2);
        mul (Pd, Ud, Vd, n/2);
        copy (w, P0, n);           copy (w + n, P1, n);
        add (w + n/2, w + n/2, P0, n);
        add (w + n/2, w + n/2, P1, n);
        sub (w + n/2, w + n/2, Pd, n);
}
```

Verktyg 3: Algoritmval efter operandstorlek (2)

Listigare Karatsuba-implementation:

```
mul (word *w, word *u, word *v, size_t n)
{
    if (n < 17)
        mul_basecase (w, u, v, n);
    else /* Karatsuba code */
        U1 = u + n/2; U0 = u; V1 = v + n/2; V0 = v;
        mul (P0, U1, V1, n/2);
        mul (P1, U0, V0, n/2);
        sub (Ud, U1, U0, n/2); sub (Vd, V1, V0, n/2);
        mul (Pd, Ud, Vd, n/2);
        copy (w, P0, n);           copy (w + n, P1, n);
        add (w + n/2, w + n/2, P0, n);
        add (w + n/2, w + n/2, P1, n);
        sub (w + n/2, w + n/2, Pd, n);
}
```

Verktyg 3: Algoritmval efter operandstorlek (3)

Resultat:

Naiva Karatsuba-koden är enligt mina tester snabbare än basfallsmultiplikation från 8000 bitar (ca 2400 decimaler).

Listiga Karatsuba-koden är snabbare redan vid ca 830 bitar (250 decimaler).

(Tester utförda på Athlon.)

Slutsats 1:

En oavancerad implementation
av en avancerad algoritm kan vara till skada.

Verktyg 4: Minnes- och cache-lokalitet

- ▶ Temporal lokalitet
- ▶ Spatial lokalitet
- ▶ Data layout, padding

Algoritmegenskap: Dekompositionsalgoritmer har god lokalitet.

Verktyg 5: Utrullning av loopar

Istället för:

```
for (i = 0; i < n; i++)
    jobbenhet
```

Skriver vi:

```
for (i = 0; i < n mod 4; i++)
    jobbenhet
for (i = 0; i < n; i += 4)
    jobbenhet
    jobbenhet
    jobbenhet
    jobbenhet
```

Verktyg 6: Software pipelining (1)

Mål: Hantera fördröjningar (latency) för operationer.

Metod: Vi gör om loopen...

```
for (...)  
{  
    a0 = *ap++;  
    b0 = *bp++;  
    r0 = a0 * b0;  
    *rp++ = r0;  
}
```

Verktyg 6: Software pipelining (2)

... till:

```
for (...)  
{  
    *rp++ = r0;  
    r0 = a0 * b0;  
    a0 = *ap++;  
    b0 = *bp++;  
}
```

Verktyg 6: Software pipelining (3)

Med feed-in och wind-down:

```
a0 = *ap++;
b0 = *bp++;
r0 = a0 * b0;
a0 = *ap++;
b0 = *bp++;
for (...)

{
    *rp++ = r0;
    r0 = a0 * b0;
    a0 = *ap++;
    b0 = *bp++;
}
*rp++ = r0;
r0 = a0 * b0;
*rp++ = r0;
```

Verktyg 5 + 6: Kombinera utrullning och software pipelining

feed-in	pipelined loop	wind-down
a0 = *ap++;	for (...)	
b0 = *bp++;	{	
a1 = *ap++;	*rp++ = r0;	*rp++ = r0;
b1 = *bp++;	r0 = a0 * b0;	r0 = a0 * b0;
	a0 = *ap++;	*rp++ = r1;
r0 = a0 * b0;	b0 = *bp++;	r1 = a1 * b1;
a0 = *ap++;	*rp++ = r1;	
b0 = *bp++;	r1 = a1 * b1;	*rp++ = r0;
r1 = a1 * b1;	a1 = *ap++;	*rp++ = r1;
a1 = *ap++;	b1 = *bp++;	
b1 = *bp++;	}	

Verktyg 7: "Grundifiering" av rekurrens (1)

Definition: Rekurrens = beroende mellan konsekutiva iterationer.

I aritmetisk kod: Olika varianter av propagering av minnessiffra ("carry")

Påstående: Har vi k operationer för att generera utdata för en rekurrens från det att vi konsumeras indata för rekurrensen, kan ingen processor i världen utföra en iteration på $< k$ steg.

Verktyg 7: "Grundifiering" av rekurrens (2)

Ganska djup rekurrens:

```
add (word *r, word *u, word *v, size_t n)
{
    cy = 0;
    for (i = 0; i < n; i++)
    {
        uword = u[i];
        vword = v[i];
        sum0 = uword + cy;
        cy0 = sum0 < uword;
        sum1 = sum0 + vword;
        cy1 = sum1 < sum0;
        cy = cy0 + cy1;
        r[i] = sum1;
    }
}
```

Verktyg 7: "Grundifiering" av rekurrens (2b)

Ganska djup rekurrens:

```
add (word *r, word *u, word *v, size_t n)
{
    cy = 0;
    for (i = 0; i < n; i++)
    {
        uword = u[i];
        vword = v[i];
        sum0 = uword + cy;          0      4      8
        cy0 = sum0 < uword;        1      5      ...
        sum1 = sum0 + vword;       1      5
        cy1 = sum1 < sum0;        2      6
        cy = cy0 + cy1;           3      7
        r[i] = sum1;
    }
}
```

Verktyg 7: "Grundifiering" av rekurrens (3)

Mindre djup rekurrens:

```
add (word *r, word *u, word *v, size_t n)
{
    cy = 0;
    for (i = 0; i < n; i++)
    {
        uword = u[i];
        vword = v[i];
        sum0 = uword + vword;
        cy0 = sum0 < uword;
        sum1 = sum0 + cy;
        cy1 = sum1 < sum0;
        cy = cy0 + cy1;
        r[i] = sum1;
    }
}
```

Verktyg 7: "Grundifiering" av rekurrens (3b)

Mindre djup rekurrens:

```
add (word *r, word *u, word *v, size_t n)
{
    cy = 0;
    for (i = 0; i < n; i++)
    {
        uword = u[i];
        vword = v[i];
        sum0 = uword + vword;
        cy0 = sum0 < uword;
        sum1 = sum0 + cy;          0      3      6
        cy1 = sum1 < sum0;         1      4      ...
        cy = cy0 + cy1;            2      5
        r[i] = sum1;
    }
}
```

Verktyg 7: "Grundifiering" av rekurrens (4)

Riktigt grund rekurrens:

```
add (word *r, word *u, word *v, size_t n)
{
    cy = 0;
    for (i = 0; i < n; i++)
    {
        uword = u[i];
        vword = v[i];
        sum0 = uword + vword;
        cy0 = sum0 < uword;
        sum1 = sum0 + cy;
        cy1 = cy & (sum0 == ~0);
        cy = cy0 + cy1;
        r[i] = sum1;
    }
}
```

Verktyg 7: "Grundifiering" av rekurrens (4b)

Riktigt grund rekurrens:

```
add (word *r, word *u, word *v, size_t n)
{
    cy = 0;
    for (i = 0; i < n; i++)
    {
        uword = u[i];
        vword = v[i];
        sum0 = uword + vword;
        cy0 = sum0 < uword;
        sum1 = sum0 + cy;          0      2      4
        cy1 = cy & (sum0 == ~0);   0      2      ...
        cy = cy0 + cy1;           1      3
        r[i] = sum1;
    }
}
```

Verktyg 8: Assembly

Implementera i assembly!

- ▶ Leta användbara instruktioner
- ▶ Designa mikro-algoritmer efter tillgängliga instruktioner
- ▶ Ta hänsyn till fördröjning för valda instruktioner
- ▶ Vilka instruktioner kan utföras parallellt?
- ▶ Alignment
- ▶ Trial-and-measure
- ▶ Trial-and-measure
- ▶ ...

Verktyg 9: Största möjliga hopplöshet

Villkorliga hopp av två sorter:

1. Prediktabla
2. Slumpmässiga (eller av andra skäl icke prediktabla)

Ett icke prediktabelt hopp kostar som ≈ 30 andra instruktioner.

Optimizeringsverktyg för aritmetik på stora heltal

1. Algebra
2. Effektiva algoritmer
3. Algoritmval efter operandstorlek
4. Minnes- och cache-lokalitet
5. Utrullning av loopar
6. Software pipelining
7. "Grundifiering" av rekurrensor
8. Assembly
9. Hopp-prediktabilitet

DEL 2: Stora helta i GMP

Heltalsmultiplikation

Problem: Beräkna $W \leftarrow U \times V$, $U, V \in \mathbb{Z}$

I GMP $\log_2(U), \log_2(V) < 2^{50}$

Mål: Maximal praktiskt prestanda + lägsta komplexitet

Algoritm-1: Klassisk multiplikation (1)

$$W = \sum_{i=0}^{n-1} \sum_{j=0}^{n-1} \beta^{i+j} u_i v_j = \sum_{i=0}^{n-1} \left(\beta^i u_i \sum_{j=0}^{n-1} \beta^j v_j \right)$$

Tidsskomplexitet: $O(n^2)$

Vår `mul_basecase` kan bli väldigt enkel:

```
mul_basecase (word *w, word *u, size_t un, word *v, size_t vn)
{
    zero (w, un + vn);
    for (i = 0; i < vn; i++)
        w[un + i] = mul1add (w + i, u, un, v[i]);
}
```

Hur ser `muliadd` ut? Kanske så här:

```
muliadd (word *w, word *u, size_t un, word vword)
{
    cy_word = 0;
    for (j = 0; j < un; j++)
    {
        uword = u[i];
        lo = LO (uword * vword);
        hi = HI (uword * vword);
        wword = w[i];
        w[i] = LO (wword + lo + cy_word);
        cy_word = hi + HI (wword + lo + cy_word);
    }
    return cy_word;
}
```

Eller så här (PowerPC64):

```
mul1add:  
    mtctr    r5  
    li      r9, 0          # cy_word = 0  
    addic   r0, r0, 0      # hw cy flag = 0  
    addi    r3, r3, -8  
    addi    r4, r4, -8  
    nop                 # alignment  
    nop                 # alignment  
    nop                 # alignment  
  
L1: ldu     r0, 8(r4)    # r0 = (*++u)  
    ld      r10, 8(r3)   # r10 = (*w)  
    mulld   r7, r0, r6   # low 64 product bits  
    mulhdu  r8, r0, r6   # high 64 product bits  
    adde    r7, r7, r9   # add old cy_word [in]  
    addze   r9, r8       # new cy_word [out]  
    addc    r7, r7, r10  # add loaded (*w)  
    stdu    r7, 8(r3)   # *++w = result  
    bdnz   L1  
  
    addze   r3, r9  
    blr
```

Eller lite mer komplicerat på Alpha...

Prestanda nu

n	Base
10^0	3 ns
10^1	84 ns
10^2	7,5 μ s
10^3	740 μ s
10^4	75 ms
10^5	7,5 s
10^6	997 s
10^7	1,2 dgr
10^8	220 dgr
10^9	60 år

(Tider på en 2.9 GHz Haswell PC, GMP 5.2.)

Bas- β heltal vs polynom (1)

Integer:

$$U = \sum_{i=0}^{n-1} u_i \beta^i, \quad u_i < \beta$$

Motsvarande polynom:

$$u(x) = \sum_{i=0}^{n-1} u_i x^i$$

Bas- β heltal vs polynom (1)

Integer:

$$U = \sum_{i=0}^{n-1} u_i \beta^i, \quad u_i < \beta$$

Motsvarande polynom:

$$u(x) = \sum_{i=0}^{n-1} u_i x^i$$

Bas- β heltal vs polynom (2)

Om vi har ett tal i bas-10

18 5054 0856 8445 1320 8201

och låter $\beta = 10^4$, så motsvarar detta polynomet

$$18x^5 + 5054x^4 + 0856x^3 + 8445x^2 + 1320x + 8201$$

Algoritm-2: Karatsubas "magiska formel" (1)

Givet heltal $U, V < 2^{2n}$. Låt $\beta = 2^n$.

$$U = \beta U_1 + U_0, \quad V = \beta V_1 + V_0$$

$$\begin{aligned} UV = & (\beta^2 + \beta) U_1 \times V_1 + \\ & - \beta(U_1 - U_0) \times (V_1 - V_0) + \\ & + (\beta + 1) U_0 \times V_0 \end{aligned}$$

Tidskomplexitet:

$$T(n) = 3T(n/2) + O(n)$$

$$T(n) \in O(n^{\log 3 / \log 2}) \subset O(n^{1.59})$$

Prestanda nu

n	Base	Kara
10^0	3 ns	n/a
10^1	84 ns	115 ns (bad!)
10^2	7,5 μ s	4,7 μ s
10^3	740 μ s	193 μ s
10^4	75 ms	7,7 ms
10^5	7,5 s	0,3 s
10^6	997 s	11 s
10^7	1,2 dgr	7,4 min
10^8	220 dgr	4 tim
10^9	60 år	8 dgr

Algoritm-3: Tooms generalisering av Karatsuba (1)

Låt heltalet U representeras av polynomet $u(x)$, dvs $u(\beta) = U$ för ett β^n vi väljer. Analogt för V , $v(x)$.

Tooms observation: Vi kan evaluera $u(x)$ och $v(x)$ i några punkter $x_0, x_1 \dots x_k$, sedan multiplicera $u(x_0)$ med $v(x_0)$, $u(x_1)$ med $v(x_1)$ etc. Produkten $w(x)$ får man fram med interpolation.

Om $u(x)$ och $v(x)$ har grad k , $w(x)$ kommer ha graden $2k$, och vi behöver $2k + 1$ punkter för att bestämma koefficienterna hos $w(x)$.

I Toom-språk, så har Karatsubas algoritm $k = 1$ och evaluerar i punkterna $0, -1$ och ∞ .

Algoritm-3: Tooms generalisering av Karatsuba (1)

Låt heltalet U representeras av polynomet $u(x)$, dvs $u(\beta) = U$ för ett β^n vi väljer. Analogt för V , $v(x)$.

Tooms observation: Vi kan evaluera $u(x)$ och $v(x)$ i några punkter $x_0, x_1 \dots x_k$, sedan multiplicera $u(x_0)$ med $v(x_0)$, $u(x_1)$ med $v(x_1)$ etc. Produkten $w(x)$ får man fram med interpolation.

Om $u(x)$ och $v(x)$ har grad k , $w(x)$ kommer ha graden $2k$, och vi behöver $2k + 1$ punkter för att bestämma koefficienterna hos $w(x)$.

I Toom-språk, så har Karatsubas algoritm $k = 1$ och evaluerar i punkterna $0, -1$ och ∞ .

Algoritm-3: Tooms generalisering av Karatsuba (2)

Exempel:

Kapa operanderna U och V in 3 delar vardera för att forma två grad-2 polynom $u(x)$ och $v(x)$. Vi behöver evaluera i $k + 1 = 5$ punkter, t ex $-1, 0, +1, +2, \infty$.

Tidskomplexitet:

$$T(n) = 5T(n/3) + O(n)$$

$$T(n) \in O(n^{\log 5 / \log 3}) \subset O(n^{1.47})$$

Kapa operanderna i 4 delar och evaluera i $k + 1 = 7$ punkter, t ex $-1, -1/2, 0, +1/2, +1, +2, \infty$.

Tidskomplexitet:

$$T(n) = 7T(n/4) + O(n)$$

$$T(n) \in O(n^{\log 7 / \log 4}) \subset O(n^{1.41})$$

Prestanda nu

n	Base	Kara	Toom 3,4
10^0	3 ns	n/a	n/a
10^1	84 ns	115 ns	n/a
10^2	7,5 μ s	4,7 μ s	4,6 μ s
10^3	740 μ s	193 μ s	147 μ s
10^4	75 ms	7,7 ms	4,1 ms
10^5	7,5 s	0,3 s	107 ms
10^6	997 s	11 s	2,8 s
10^7	1,2 dgr	7,4 min	1,17 min
10^8	220 dgr	4 tim	30 min
10^9	60 år	8 dgr	12 tim

Algoritm-4: FFT-familjen

FFT är en algoritm som beräknar vissa DFTs effektivt. Indata är ett grad- 2^k -polynom, utdata är ett annat grad- 2^k -polynom.

FFT behöver koefficienter i en ring R med *principalenhetsrötter* av ordning 2^k

En FFT-baserad heltalsmultiplikation ser ut så här:

1. $u(x) \leftarrow \text{SPLIT}(U)$, $v(x) \leftarrow \text{SPLIT}(V)$,
2. $u'(x) \leftarrow \text{FFT}(u(x))$, $v'(x) \leftarrow \text{FFT}(v(x))$
3. $p'(x) \leftarrow u'(x) \cdot v'(x)$ punktvis multiplikation
4. $p(x) \leftarrow \text{FFT}^{-1}(p'(x))$
5. $P = p(\beta)$

Prestanda nu

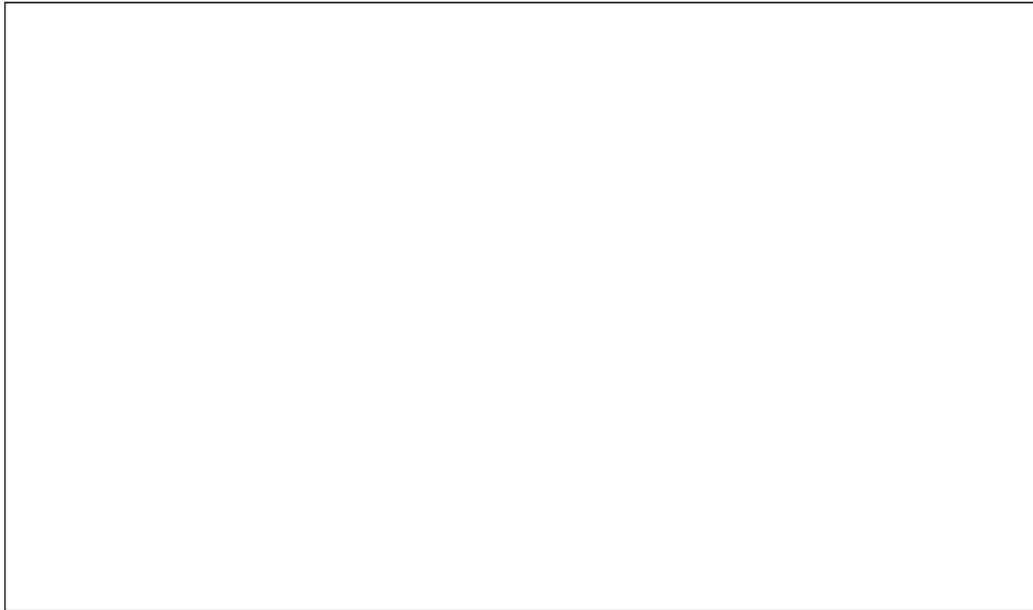
n	Base	Kara	Toom 3,4	SS FFT
10^0	3 ns	n/a	n/a	
10^1	84 ns	115 ns	n/a	
$10^{1,5}$	750 ns	661 ns	970 ns	
10^2	7,5 μ s	4,7 μ s	4,6 μs	8,3 μ s
10^3	740 μ s	193 μ s	147 μs	187 μ s
10^4	75 ms	7,7 ms	4,1 ms	2,8 ms
10^5	7,5 s	0,3 s	107 ms	44 ms
10^6	997 s	11 s	2,8 s	0,58 s
10^7	1,2 dgr	7,4 min	1,17 min	7,1 s
10^8	220 dgr	4 tim	30 min	100 s
10^9	60 år	8 dgr	12 tim	20 min

Likstora vs olikstora operands (1)

Vi har hittills bara berört likstora operander, och mappat dessa på två polynom av samma gradtal.

Hur kan vi hantera olikstora operander?

Likstora vs olikstora operander (2)

Likstora vs olikstora operander (3)

Anpassning av algoritmer till olikstora operander

- ▶ Basfallsalgoritmen fungerar
- ▶ Karatsuba-Toom inte så uppenbar
- ▶ Karatsuba-Toom-Bodrato-Zanoni hjälper
- ▶ FFT är "enkel" (men blir söligare)

Bodrato-Zanonis generalisering av Toom

År 2006 generaliserade M.Bodrato and A.Zanoni Tooms algoritm att använda polynom $u(x)$, $v(x)$ av **olika** gradtal.

Detta är användbart för multiplikation av *olikstora* heltalsoperander.

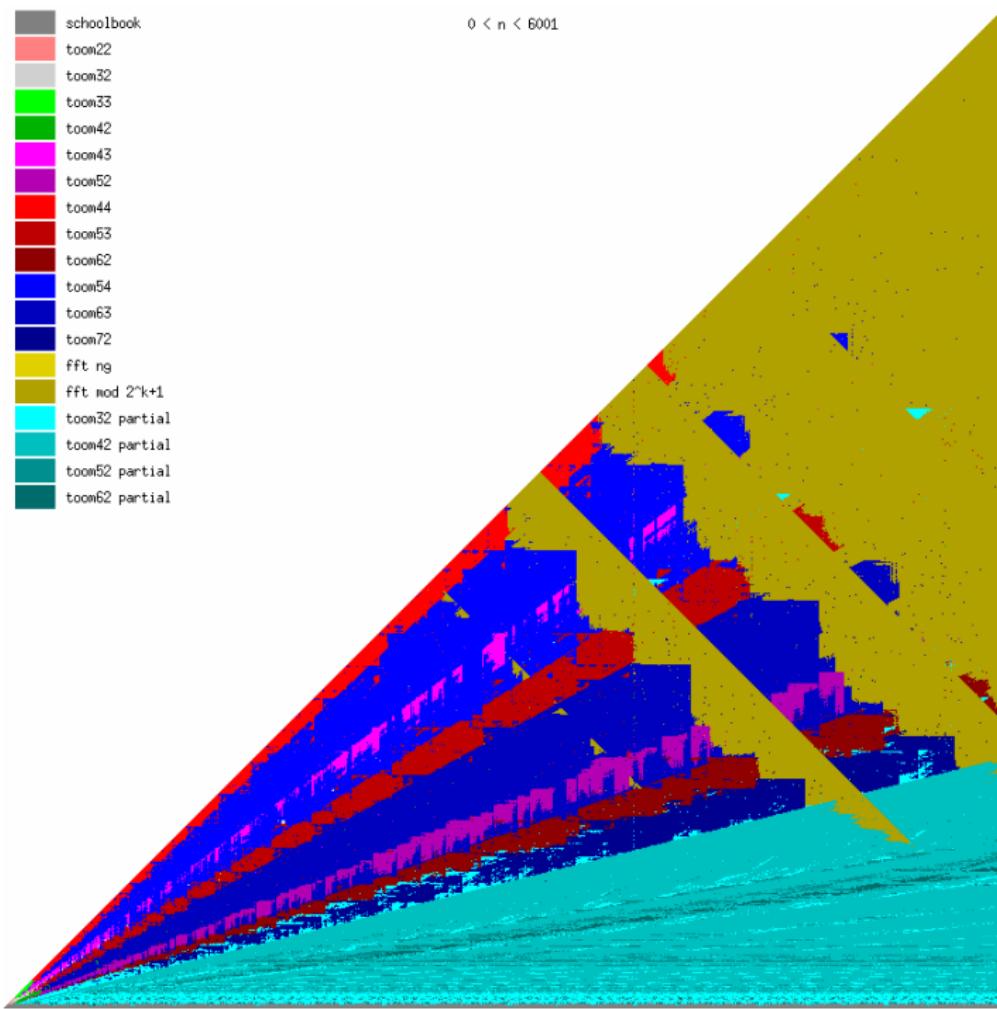
Exempel: Om storleken av U och V är i relationen 3:2, kan vi mappa U på ett grad-2-polynom $u(x)$ och V på ett grad-1-polynom $v(x)$. Vi behöver evaluera i 4 punkter.

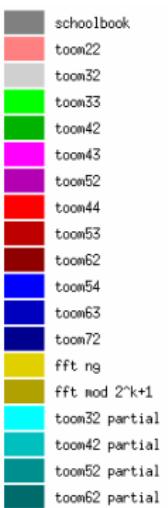
Toom-Bodrato-Zanoni primitiv i GMP

deg(u)	deg(v)	k	punkter	namn
1	1	3	-1, 0, ∞	toom22_mul
2	1	4	-1, 0, +1, ∞	toom32_mul
2	2	5	-1, 0, +1, +2, ∞	toom33_mul
3	1	5	-1, 0, +1, +2, ∞	toom42_mul
3	2	6	-2, -1, 0, +1, +2, ∞	toom43_mul
4	1	6	-2, -1, 0, +1, +2, ∞	toom52_mul
3	3	7	-2, -1, 0, +1/2, +1, +2, ∞	toom44_mul
4	2	7	-2, -1, 0, +1/2, +1, +2, ∞	toom53_mul
5	1	7	-2, -1, 0, +1/2, +1, +2, ∞	toom62_mul

- schoolbook
- toom22
- toom32
- toom33
- toom42
- toom43
- toom52
- toom44
- toom53
- toom62
- toom54
- toom63
- toom72
- fft ng
- fft mod 2^k+1
- toom32 partial
- toom42 partial
- toom52 partial
- toom62 partial

$0 < n < 6001$

$15 < n < 6001$

